

בס"ד יט' סיון ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 19:26
צאת השבת - 20:18
רבנו תם - 21:13
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 625
@ צוות ארגון "אברהם יגל" מודה לכל התומכים והמסייעים לזיכוי הרבים. ניתן להקדיש את העלון ואת שיעורי הליווי של מרן **עובדיה יוסף שליט"א**, לרפואה להצלחה או לעי"נ הקרובים. פרטים 054-9151601

אברהם יגל

לעי"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידין: "דני ושמואל" (זכריה ב')

פרשת בהעלותך

בזוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:

- ← מצוות הדלקת המנורה במשכן.
- ← טהרת הלויים והקדשתם לעבודת המשכן.
- ← פסח שני.
- ← המסע והחניה.
- ← פרשת המתאוננים.
- ← חטא מרים ועונשה.

"בהעלותך את הנרות"

כותב ה"כוכבי-אשר" לכל לב ולב מאדם בישראל יש נצוץ מאור התורה ויש צורך אך ורק להדליק את האור והשלהבת עולה מאליה... וזהו תפקידו של כהן גדול בימים ההם, ושל הרבנים והמנהיגים בזמן הזה! ועוד דרשו רז"ל, שמעלה מכאן היתה לפני המנורה שעליה הכהן עומד ומטיב (רש"י).

"וייעש כן אהרן" (ח' ח')

אפילו ביום הראשון של חנוכת המשכן, כאשר מתו שני בניו, ולא מן הנהוג הוא להדליק נרות אצל אב (מדרש איכה), בכל זאת לא מסר אהרן את הדלקת הנרות לידי אחר - אף כי הדלקה כשרה בזר - אלא הוא עצמו העלה את הנרות והוכיח בזה שלא חל בו שינוי עקב אסונו, כי **אם מקבל הוא דין שמים באהבה.**

"והמונות ה' יביט" (י"ב ח')

והוא לשון **הבטה** היא רק **מלמעלה למטה**. (רש"י בראשית) אלא, תמונת ה' היינו מידותיו של הקב"ה: מה הוא רחום אף אתה תהא רחום, מה הוא חנון אף אתה תהא חנון - הוריד משה רבנו מלמעלה למטה, לתוך ליבותיהם של ישראל, את מידותיו של ה', **את תמונת ה'.**

"ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם"

אחד החילוקים בין נבואת משה לשאר הנביאים הוא, שכל הנביאים לא יכלו לשאול אלא רק **נאמרה להם** נבואה. בעוד שמשה רבנו יכול היה לשאול כמבואר ברמב"ם ומביא את הכתוב: **עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם.** כך נאמר כאשר בנות צלפחד תבעו את ירושת אביהן: **ויקרב משה את משפטן לפני ה'.** זהו שנאמר במתן תורה (שמות י"ט) **משה ידבר והאלקים יענו בקול. משה דיבר והקב"ה השיב לו מיד בנבואה.** (מרן הגרי"ז)

"והמן כזרע גד הוא"
על גד בפסוק בפרשת ויצא (בראשית ל-ל) כתוב בלידתו "ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן...". רש"י כתב שם: "ותלד זלפה" בכולן נאמר הריון חוץ מזלפה לפי שהיתה בחורה מכול ותינוקת בשנים ואין הריון ניכר בא. כלומר היא היתה קטנה וההריון לא ניכר והוא **כביכול נבלע באיברים.** לפי זה אומר מהר"ם שיף יובן למה על המן נאמר **יהוא כזרע גדי** שכן **גם המן היה נבלע באיברים,** כפי שהיה בלידת גדי.
"זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם"
בספר חובת הלבבות כתב, כי **הזכרון** הוא מן הטובות שהיטיב הקב"ה עם ברואיו. כי בלי הזכרון לא יכול היה העולם להתקיים. שהרי אם היה האדם נכנס בפתח אחד, הוא לא היה זוכר כיצד לצאת. אדם ללא זכרון קרוב להתפשט מן האנושיות. גם במאכל ובמשתה יש הכרח לזכרון. שאם אדם אוכל מאכל פעם אחת זוכר הוא את טעמו, כדי שירצה לאכול ממנו שוב. על כן טענו בני ישראל: **זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים - אך זכרון זה הוא חנם, ללא תועלת,** שהרי **אין לנו דגים עכשיו.** (מגיד מדובנא)

"ויאמר משה שיש מאות אלף רגלי" (י"א כ"א)
אמר להם משה לישראל: בשבילי נצלתם כולכם מגזירת פרעה (סוטה י"ב). **היכן מצינו שבזכותו של משה ניצלו מגזירת פרעה?** אלא, שראו אצטגניני פרעה שמושיעו של ישראל, במים הוא לוקה ולכן גזרו כל הבר הילוד היאורה תשליכוהו. כיוון שהושלך משה ליאור, אמרו האיצטגנינים ששוב אין הם רואים סימן זה ובטלה גזירתם. הם לא ידעו שהכוונה **למי מריבה** שבעטיים לקח משה, הרי שבזכות השלכת משה ליאור בטלה גזירת פרעה. על כן אמר משה לישראל: **בשבילי נצלתם כולכם מגזירת פרעה.** (תורה תמימה)

פינת הניבים והפתגמים
טמן ידו בצלחת =
התבטל, ישב בחבוק ידים. צלחת = פיס בפגד.
דוגמה: במשך שנת הלמודים הנער טמן ידו בצלחת, ולכן נקשל במבחני הבגרות.
מקור: טמן ידו בצלחת, גם אל פיהו לא ישיבנה [משלי יט, כד]. (ניבונכו)

ברכות ואיחולים למי"ט בבאי ורעות מוסאי הי"ו לרגל הולדת הבן ני"י.
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחיים טובים ומאושרים.
וברכה והצלחה לדי' ותמי יצחק-פור הי"ו וכלאברהם וגי'לה מוסאי הי"ו שירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

הסירו ממשול מדרך עמי!
העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

"קומה ה' ויפצו איביך וינסו מיזאריך מפניך"

נשאלת השאלה : מדוע לא אמר "אויבנו, שונאינו"?

משה אינו מתפלל ש"יפצו אויבנו וינסו משנאינו", אלא מכנה את אויבי ישראל ושונאיו - "איביך" ו "משנאיך" - אויבי ה' ושונאי ה', "שכל השונא את ישראל, שונא את מי שאמר והיה העולם" (רש"י). למה נחשבים שונאי ישראל אויבי ה' ושונאיו? משום ששנאתם לישראל היא על היותו עמו הנבחר של הקב"ה, כנאמר "כי עם קדוש אתה לה' אלהיך, ובך בחר ה' להיות לו לעם סגולה מכל העמים". לכן פוגעים הם בעם ישראל, כדי לפגוע בה' על שבחר בישראל. אכן, יכולת פגיעתם של הגויים בישראל נובעת מרפיונם הרוחני; אילו היו ישראל מתנהגים כראוי, לא הייתה לשונם שונא ואויב יכולת לפגוע בהם. לכן מודגשת בתפילתו של משה העובדה ששונאי ישראל הם שונאי ה', לומר לך: שנאתם של הגויים אינה קשורה לחולשה הרוחנית של שונאי ישראל, אלא זו שנאה לשמו - שנאה נגד הקב"ה. משה קורא לקב"ה ואומר: "קומה ה'". אותם גויים שונאי ישראל אינם מתעניינים כלל אם עבודתם הרוחנית של היהודים שלמה היא או לא. הם יודעים רק שעמך הם, ולכן נלחמים בהם. אם חלילה יצליחו לפגוע בעם ישראל, יהיה זה חילול השם - שמך! לכן, "קומה ה'".

"בניך כשתלי זתים" - חינוך

ישנם הורים שפועלים בדיוק כמו שיטת הבת יענה וישנם הורים שיסמיקו וינקטו במכות שזו השיטה האחרונה הרצויה בחינוך ילדים.

להפליק לילד במקרים מסוימים אחרי שהוסבר לו בדרכי נועם כמה וכמה פעמים תוך כדי כך שגם ההורים מתנהגים כשורה כי נאה דורש ונאה מקיים זה גם שיטה אך לא בתור שיטה ח"ו כי הילד יכול לצאת אלם לחברה לילדיו לאישתו בעתיד ויכול מאד להיות שיגדל ויהיה לו כח הוא גם ירביץ להוריו.

לכן כדי לחנך ילד חשוב מאד הדוגמא האישית שנותנים בני הזוג וח"ו שלא יזלזלו אחד בשני ויריבו בחוצפה אלא יחיו מתוך עזרה הדדית והמון חום ואהבה.

ישנם הורים מודרנים שיענו לחוצפת בנם בשפה רפה ולא קשוחה והחלטית. ומה ניראה לכם שתבוא תגובת בנם "אמא בקשתך אינה התקבלה תגשי לי אותה בכתב ואולי אני אענין בה". אם כאלה שיטות חינוך הילד לא יצא מחונק כראוי כי כאשר ילד מתחצף לא אומרים לו מאמי או קושקוש וגם לא מבליגים כלא שומעים ובטח לא מתפרעים במכות כי לטווח הקצר אולי זה עזר לטווח הארוך יגדל חיות טרף בבית ולא ילד.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לקייטרינג "מרלור"

בהשגחת הרה"י שלמה מחפוז שליט"א ובהנהלת מאיר לריאן הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן פאר הדור הרה"י עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם של מזכיי הרבים על מאכליהם הערכיים לחיך. פרטים והזמנות 054-7672422

מרכות ואיחולים לטובים

ליו"ב ורבקה ירמיהו הי"ו

לרגל הולדת ז'בן נ"י. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחיים טובים. וברכה והצלחה למרדכי ומלכה ירמיהו הי"ו וכלאליהם וימרים מוכלי הי"ו שיורו נחת מכל יוצאי חלציהם.

מרכות ואיחולים לטובים

אלעד וזיוה כהן-אהרני

לרגל הולדת ז'בן נ"י. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחיים טובים. וברכה והצלחה לזיוה כהן-אהרני מנב"ת ולמרים טהור מנב"ת

רפואה שלימה

לדבורה ישראלית

בת סולטנה מנב"ת הקב"ה ישלח לה החלמה מהירה לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה, ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות ותרווה עם בעלה בנימין נחת מכל יוצאי חלציהם.

"קול יען וקול אמה, קול חתן וקול לב"

מזל טוב ואיחולים לבביים

לאה בלקר מנב"ת

מרדכי ואוסנת-יהודית הכתומן הי"ו לנישואי הרב רפאל-פרג" נ"י עם רחל-אסתר מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלויין

בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן

הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יקרו על גבי מסך ענק בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "מאפייט בית הלחם"

"קול יען וקול אמה, קול חתן וקול לב"

מזל טוב ואיחולים לבביים

מושה ורחל עיקבי הי"ו

פרוספר ושוכלמית טורג'מן הי"ו לנישואי אורן נ"י עם נופר מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

בריאות והחלמה איתנה :

ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו יעקב אהרני בן זליכה הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג"י רפאל בן מרים הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו באבאי באבאי בן מורורי הי"ו מיכל בת מינה מנב"ת לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לע"נ הצדיק והענו

שלום (סלים)

נביאן בן תותי ז"ל נפטר בסיון תשע"א השבוע פקידת שנתו. יהי רצון שימליץ טוב בעד ילדיו וכל משפחתו.

רפואה שלימה

למנוחה ז'ודי

בת שרה מנב"ת הקב"ה ישלח לה החלמה מהירה לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה, ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות ותרווה עם בעלה שלמה, נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם.

בשורות טובות למזכה את

הרבים למנוחה בת מרים. רפואה לאהרון בן טובה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא וזיווג הגון לאורטל בת טובה ושמואל בן טובה. ברכה והצלחה למשה בן מלוס הי"ו בכל מעשיו. הצלחה לשחר ורחלה ורפואה למרים בת שרה.

שבת שלום ומבורך

לניכוי נשמת :

משאלה (במז) גולגוליאן בן חתן ז"ל סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל סעדה סויה בת איזה ז"ל עטייה בן חנה חגיג' ז"ל דיאמנטה חגיג' בת רגילה ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל אליהו רחמיני בן מסעודה ז"ל ניסים נסימי בן ביבי ז"ל שלום נביאן בן טוטי ז"ל עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל יצחק בבאי בן לאה ז"ל רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל

לע"נ מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

”בהעלתך את הַרְת” (ח' ב')

שאלה: נרות שבת האם יש עדיפות להדליקם בשמן זית או שכל השמנים כשרים להדלקה ואין עדיפות אחד על השני?

תשובה: איתא בגמ' מסכת שבת (דף כב ע"ב) רבי טרפון אומר אין מדליקים אלא בשמן זית בלבד ע"כ. ובתוספתא (שבת ב, ג) איתא, עמד רב יוחנן בן נורי על רגליו ואמר, מה יעשו אנשי בבל שאין להם אלא שמן שומשומין, מה יעשו אנשי מדי שאין להם אלא שמן אגוזים בלבד, מה יעשו אנשי אלכסנדריא שאין להם אלא שמן צנונית, מה יעשו אנשי קפוטקיא שאין להם לא זה ולא זה, אלא אין לך מה שאמר, מדליקים בשמן פקועות ובנפט. וכן בגמ' שבת (כג ע"א) אמר ר' יהושע בן לוי כל השמנים כולן יפים לנר, ושמן זית מן המובחר.

ומרן השו"ע או"ח (סימן רסד ס"ו) כתב שמן זית מצוה מן המובחר. וכן כתב המחזיק ברכה (אות ב) שבמקום שמצוי שמן זית צריך להיזהר להדליק בו, כיון שהרגיל בנר יהיו לו בנים תלמידי חכמים, ויזכה לבנים המאירים בתורה שנמשלה לשמן זית. ומשמע ג"כ לפי כף החיים (סי' רסד אות לה) שיש בזה זכות לאריכות ימים שהביא בשם ספר חסידים (סי' ערב) באחד שהארץ ימים ולא מצאו לו שום זכות אלא שלא היה מדליק אלא בשמן זית בלבד. וכן כתבו האור לציון (ח"ב פמ"ז אות ה) ובילקוט יוסף (סי' רסד סס"א) שגם בזמן הזה שיש שמנים ונרות שמאירים יפה, מכל מקום שמן זית מצוה מן המובחר.

לסיכום: שמן זית מצוה מן המובחר להדליק בו אף אם יש לו שמנים אחרים שמאירים יפה.

”זכרנו את הַדְגָה” . (יא, ה)

שאלה: האוכל דג ואחר כך אוכל בשר האם צריך ליטול את ידיו? ומה הדין כשלא נווגעות ידיו בדג אלא אוכל ע"י מזלג בלבד?

תשובה: כתב הטור ביורה דעה (סי' פט ס"ב) אכל גבינה מותר לאכול אחריו בשר מיד ובלבד שיעיין ידיו יפה שלא יהיה שום דבר מהגבינה נדבק בהן, לפיכך אם הוא לילה שאינו יכול לעיין אותם היטב צריך לרחצם, וביום אין צריך. וה"ר פרץ ס"ל שאף ביום צריך שמא הגבינה שמנה ונדבקה בלחלוחית הידים, ע"ש. ובשו"ע פסק שביום אין צריך נטילה אלא יעיין בידיו ודי בזה ע"ש. הנלמד מזה דאין צריך נטילה אם ברור לו שלא נגע בדבר בידיים אבל אם נגע חייב נטילה. ובנידון דידן אכילת דגים ואח"כ בשר חמירא סכנתא מאיסורא.

והאוכל ע"י מזלג הוא הדין שאין צריך נטילה מעיקר הדין. וראיתי בילקוט יוסף שכתב שלכתחילה יטול את ידיו כיון שפעמים אוכל דג שיש בו עצמות דקים וצריך להוציאם מפיו, וממילא נגע בדגים בידיים.

לסיכום: האוכל דג ולאחר מכן אוכל בשר יש לו לעשות מים אמצעיים ולהדיח את פיו במשקה. והאוכל ע"י מזלג ובריא לו שידי לא נגעו בדג מעיקר הדין לא חייב לעשות מים אמצעיים ויש שכתבו להחמיר בזה.

”הַבְּשֵׂר עוֹדְנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם” . (יב, לג)

שאלה: מהו שיעור ההמתנה בין בשר וחלב לילדים קטנים?

תשובה: דעת רוב הראשונים שיש להמתין שש שעות אחר אכילת בשר. בחזון עובדיה (ח"ג עמוד שסא) שדין קטן עד גיל תשע שנים כדין חולה שאין בו סכנה. והוסיף עוד בהליכות עולם (שם) שאפשר עוד להקל בזה לקטנים עד לשנה אחת קודם בר מצוה. וראה עוד בחזון עובדיה הלכות אבלות (ח"א עמוד ט' ט').

לסיכום: עד גיל תשע מספיק שעה אחת בין בשר לגבינה. ומתשע עד שלוש עשרה אפשר להקל ג"כ שעה אחת.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו
מחבר ספר "מענה השולחן"
ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל "תפארת רחמים"
או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל

”מכל מלמד” השכלתי...” ”בהעלתך את הַרְת”

למה מנורה? למה שבעה נרות?

א. אמרו ישראל לפני הקב"ה: ריבוננו של עולם! לנו אתה אומר שנאיר לפניך? אתה הוא אורו של עולם, והאורה דרה אצלך; אמר להם הקב"ה: לא שאני צריך לכם, אלא שתאירו לי - כדרך שהארתי לכם. למה? להעלות אתכם בפני האומות, שיהיו אומרים: ראו היאך ישראל מאירים, למי שהוא מאיר לכל העולם. (רבה ט, ה).

ב. מנורת שבעת הקנים העשויה "מקשה אחת", מסמלת את **שלמות המשפחה היהודית**. שבעה הם בני משפחתו הקרובים של האדם: אב, אם, בן, בת, אח, אחות, "שאריו" בעל או אישה. אלו הם גם שבעת קרובי המשפחה שכהן נטמא להם במותם, והקרובים חייבים להתאבל עליהם. המספר שבעה הוא מספרה של המשפחה השלמה, המסמלת את השלום בין איש לאשתו, בין ילדים להוריהם, בין אחים לאחיות, ובין אבות לצאצאיהם - שלום לכל הכיוונים: למעלה - לאב ולאם, למטה - לבן ולבת, לצדדים - לאח ולאחות, לבן זוג או לבת זוג.

מה הועילו 70 הזקנים בעניין בקשת העם לבשר?

ראינו כי העם מתלונן, בוכה למשפחותיו: מי יתן לנו בשר! הקב"ה כועס, משה רבינו לא כל כך מרוצה מהתנהגות העם, מה הפיתרון? "אספה לי 70 איש מזקני ישראל". איך זה נותן פיתרון לבעיה? הרי הי' נותן בשר, לא 70 הזקנים, במה הם יועילו? אלא, 70 האיש הללו היו זקני העם ושוטריו הממונים על העבודות במצרים. מה עשה הקב"ה? אמר למשה: הם טוענים "זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים". באמת? בוא נראה אותם טוענים כך מול השוטרים שהיו עימם במצרים. הרי שלא יעזו לומר דברי שקר כאלה.

”האישה הכושית”, מי זו?

לעומת רבים הנוטים לומר (כפרוש רש"י), כי האשה הכושית - היא ציפורה, אשת משה (שהמדיינים של אותה תקופה היו שחורים ויפים), יש דעה הטוענת ש"האישה הכושית" היתה מלכת מדינת כוש, בה שלט משה והיה למלך במשך 40 שנה, כאשר ברח מפרעה. (הרשב"ם על פירוש דברי הימים למשה). ולא ידעו אחרון ומרים כי לא בא על האשה הכושית, ובעצם בגלל זה גם גרשו אותה ממדינת כוש.

רפואה אלטרנטיבית

אכלו ירקות בכל ארוחה

עשו לכם כלל וחנכו כך גם את הילדים - משתדלים לאכול ירקות בכל ארוחה! בתוך הסנדביץ, בצלחת ארוחת הצהריים, ובשולחן ארוחת הערב.

אדו ירקות

אדו ירקות או בשלו אותם בישול קצר במעט מים. חלק מן הרכיבים המגינים בירקות נותרים במי הבישול.

אכלו פירות

בין הארוחות או בארוחות עצמן, למשל, כתחליף למקורות קלוריים אחרים. ארוחה קלה ובריאה יכולה להיות: בננה, 1-כוס תותים חתוכים, גביע יוגורט ומעט אגוזים.

" ואבותינו סיפרו לנו "

לא למכירה

ציון היה בעליה של חנות יד שנייה לספרי קודש בירושלים. רבים מכרו לו ספרים ישנים. אחד מספקיו הקבועים היה יוסף, אדם פשוט כבן ארבעים, שהלך מדי בוקר לבית הגניזה הכללי 'שמגר' ובצהריים הגיע לחנות עם מציאותיו. ציון לא נזקק תמיד לספרים הללו, אבל רכשם כדי לתת ליוסף הרגשה טובה וגם כדי לפרנסו, מפני שמצבו הכלכלי היה בכי רע. החשמל והמים בביתו היו מנותקים כמעט בקביעות.

פעם הופיע יוסף בחנות כשהוא מחזיק בהתרגשות ארגז קטן ושאל את ציון: "האם אתה רב?"

"מה אתה רוצה לדעת?"

במקום לענות ניגש יוסף לנעול את דלת החנות. לאחר מכן פתח את הארגז. ציון הציץ וראה בפנים אלפי דולרים. "מה זה?!", שאל בתדהמה.

"מצאתי את זה בגניזה ואני רוצה שתפסוק אם מותר לי לקחת את זה".

לאחר שהתעשת מהמראה אמר ציון: "אתה צריך לשאול רב פוסק, לא אותי. לכאורה נראה שאתה יכול לקחת את המציאה כי אין עליה שום סימן מזהה".

פניו של יוסף נפלו. הוא שלף מהארגז חבילת מעטפות ופנקסי שיקים ששמו של בעל הארגז התנוסס עליהם.

ציון התפעל: "זה רב ידוע ומוכר בירושלים! מה אתה רוצה לעשות?"

"תיכף תראה", אמר יוסף וניגש לטלפון כדי לחייג את המספר הרשום בפנקסים.

כאשר הרב ענה, יוסף הציג מיד את עצמו ומסר את מיקומו. ציון חש שהוא עושה זאת כדי שלא להותיר

ליצרו הרע פתח מילוט. לאחר מכן סיפר יוסף כי מצא ארגז ובו נמצאו חבילת מעטפות ופנקסי שיקים שלפניהם ידע לאן להתקשר. יוסף לא מסר מהי תכולת הארגז, והרב לא אמר מילה על העלמות סכום כסף גדול. בכל זאת התעקש יוסף שיגיע מיד לחנותו של ציון.

בינתיים יוסף הראה לציון מציאה אחרת שמצא באותו יום. טס נחשת קטן שרקוע עליו "ברכת ה' היא תעשירי", וציון קנה אותו ממנו.

הרב הגיע לחנות במוניית בתוך דקות ספורות. כאשר היו שלושתם בחנות, יוסף שלף מהארגז תמונה משפחתית ושאל את הרב אם היא שלו. הרב היה נסער וציון את שמות בני משפחתו המופיעים בתמונה, ולבסוף הורה באצבעו "הנה אני!"

"האם יש לרב תעודה מזהה?", התערב ציון בשיחה.

הרב שלף תעודת זהות וציון וידא שמספר תעודת הזהות תואם את המספר הרשום על פנקסי השיקים שבארגז. הוכח כי הרב הוא בעל הארגז למרות שלא אמר מילה על כסף שנעלם.

יוסף פתח את הארגז והראה לרב את תכולתו. הרב נדהם למראה עיניו. הוא לא הבין איך הכסף הזה הגיע לארגז והאם הוא שייך לו. בעודו בודק את תכולת הארגז, נעצר לפתע והתפרץ בבכי: "אוי, ברכליה שלי!"

יוסף וציון החליפו ביניהם מבטים. לאחר שהרב נרגע החל לספר מה אירע: "רעייתי, עליה השלום, הייתה נוסעת מדי שנה לארצות הברית ומתרימה משפחות עשירות שיתמכו באברכים בארץ. השיטה הייתה פשוטה, נדיב מחו"ל תמך באברך מסוים בארץ מבלי שאחד ידע מהשני. תפקיד רעייתי היה 'לשדך' בין הנדיב לבין האברך."

"אבל לדאבון לבי", המשיך הרב, "רעייתי נהרגה לפני ארבעה חודשים בתאונת דרכים כשיצאה מביתנו".

"ואיך הארגז הגיע לגניזה?", שאל יוסף.

הרב המשיך לספר כי הם לא היו מסוגלים להישאר

בדירה מפאת הזיכרונות על אשתו והחליטו לעבור דירה. דירתם התמלאה בארגזים לפני ההעברה.

"ושלשום", התייפח הרב, "אמרתי לבני שבפתח הדלת יש ארגז שמיועד לגניזה. הוא התבלבל ולקח בטעות את הארגז שבו היו מונחות המעטפות וכל מה שהיה קשור להתרומותיה של רעייתי..."

לאחר רגע הוסיף בהתרגשות: "אשתי הופיעה בחלומי וסיפרה שאינה רגועה. עכשיו אני מבין מדוע..."

לבסוף הודה הרב ליוסף ואף הציע לו סכום כסף נכבד. יוסף סירב בתוקף: "עשיתי בסך הכל את חובתי".

ציון החליט לספר את הסיפור בסעודה שלישית בשבת בבית הכנסת. בין השומעים היה רב הנוהג לומר דברי חסידות מדי מוצאי שבת בתוכנית ברשת חרדית ברדיו. הוא אמר לציון: "הלילה אתה מספר את הסיפור אצלנו!"

בצאת השבת ציון ביקש את רשותו של יוסף לכך, והלה הסכים בתנאי שפרטיו המזהים לא יוזכרו.

הסיפור בתוכנית היה מרתק. מאזינים רבים התקשרו להביע את התרגשותם. ואז עלה בדעתו של המראיין רעיון: "מאחר ויוסף הינו אדם נזקק ביותר, נפנה למאזינים שיערכו עבורו מבנית!"

המרכזייה קרסה בעקבות מאות הפניות שהגיעו.

כאשר נשמעו החדשות של אחת-עשרה התקשר ציון בפלאפון ליוסף שהקשיב לתוכנית בביתו.

יוסף ענה: "תגיד תודה לכל המאזינים, אבל אני לא רוצה את הכסף כי המצווה שלי לא למכירה", וסגר את הטלפון. (עודד מזרחי)

"זכרנו את הדגה... ואת השומים" (בהעלותך יא-ה)

מעשה שהיה: רבנו משולם היה רופאו של המלך ולעתים היתה נקשרת ביניהם שיחה. באחד הימים הפנה אליו המלך שאלה: "כפי הנראה, היו אבותיך כפויי טובה, וכל הטוב שהעניק להם ה' כלל לא נשא חן בעיניהם!"

"למה כונתך אדוני המלך?" התפלל רבנו משולם. והמלך הסביר: "ידוע כי הקב"ה הוריד להם לישראל מן הן השמים ובמן הזה יכלו לחוש טעם של מעדני מלכים. מדוע אפוא התלוננו ובקשו קישואים ושומים, שהינם מאכליהם של העניים והפחותים? וכי איזו תשובה תתן לכך?"

"את תשובתי אתן לך מחר, אדוני המלך", השיב הרופא היהודי ועזב את המקום.

משם פנה אל שר הטבחים, הוא אשר היה ממונה על מאכליו של המלך. "ידוע אני", אמר לשר, כי המלך רגיל לאכול בסיום הארוחה פלח שום לא גדול. ואולם, אני רופאו וברור לי שהדבר מזיק לבריאותו, על כן אבקשך לא להגיש לו שום מעתה!"

"בודאי! בודאי!" הסכים השר עם הרופא. ואכן, הוא מלא את ההוראה בדיוקנות, ביום המחרת שוב לא הוגשו שומים לשולחן.

והמלך, שרגיל היה לקנח את סעודתו בפלח שום, המתין למאכל כהרגלו. אך השום לא הובא אל השולחן. "היכן השומים?" קרא המלך בקול זועם.

"רופאך הורה לא להגיש לך שום". השיב שר הטבחים.

קרא המלך לרופא. "מדוע הורית לשר לא להגיש לי שום?" תבע לדעת.

השיב לו רבי משולם הרופא: השומעות אוזניך את שפך דובר? הנה, רק בארוחה אחת לא אכלת שום - וכבר התלקח כעסך והתלוננת על הדבר. ואילו בני ישראל, שהתרגלו במצרים לשומים ולקשואים במשך תקופה ארוכה, אמורים היו להיות במדבר ארבעים שנה מבלי לטעום שום. כלום הם לא יתלוננו על כך?"

הבין המלך את הדבר. "יפה אמרתי", שבח את רופאו, "דבריך אמת ותורתכם אמת!" (מעשיהם של צדיקים).